

Arrest

nr. 98 432 van 6 maart 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 24 oktober 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 september 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 januari 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 februari 2013.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. DELVAUX en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 22 oktober 2011 en heeft zich op 24 oktober 2011 vluchteling verklaard.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker door de Dienst Vreemdelingenzaken op 17 april 2012 overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, waar verzoeker werd gehoord op 7 augustus 2012 en 12 september 2012.

1.3. Op 20 september 2012 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 21 september 2012 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaarde de Afghaanse nationaliteit te bezitten. U bent afkomstig uit het dorp Yang Gharik in het district Charbolak van de provincie Balkh. U bent van Turkmeense/Tadjiekse origine.

Uw broer Abdul Rauf was commandant bij Junbesh Meli, de partij van Dostum. Hij had problemen met Akther Luchak, lid van Jamiat en momenteel betrokken bij een vredesorganisatie. Akther Luchak zou tevens banden met de taliban hebben. De problemen tussen uw familie en Akther Luchak waren het gevolg van een conflict waarbij uw broer enkele familieleden van Akther Luchak had vermoord. Korte tijd voor uw vlucht uit Afghanistan werd u ontvoerd door enkele onbekenden. U vermoedt dat u werd vastgehouden door enkele leden van de taliban en dat ze zo uw broer wilden vinden. Na enkele dagen kon u echter ontsnappen. U vluchtte naar het huis van Samebai, een vriend van uw broer, waar u uw broer ontmoette. Hij vertelde dat hij jullie vlucht uit Afghanistan reeds had voorbereid. Uw broer keerde terug naar huis, maar werd 's nachts vermoord. U vermoedt dat Akther Luchak achter de moord van uw broer zit. Uiteindelijk werd er beslist dat u uw land alleen diende te ontvluchten. In juni 2011 (eind jauza 1380, volgende de Afghaanse kalender) heeft u Afghanistan verlaten. Via Iran en Turkije bent u naar Griekenland gereisd, waar u zo'n drietal maanden heeft verbleven. Via Italië en Frankrijk bent u naar België gekomen, waar u op 22 oktober 2011 bent aangekomen. Op 24 oktober 2011 heeft u een asielaanvraag ingediend.

B. Motivering

Een analyse van recente internationale rapporten en berichtgeving wijst op de aanwezigheid van gerichte mensenrechtenschendingen in Afghanistan. In die context kunnen Afghanen met een risicoprofiel effectief een risico op vervolging lopen in de zin van de Vluchtelingenconventie. Indien na een grondig individueel onderzoek van de asielaanvraag blijkt dat een Afghaanse asielzoeker een dergelijk risico loopt, zal het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) in principe de vluchtelingenstatus toekennen.

U bent er echter niet in geslaagd om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk te maken.

Vooreerst kon u zo goed als geen uitleg geven over de vete tussen uw broer en commandant Akther Luchak. Dit roept twijfels op bij uw geloofwaardigheid aangezien kan aangenomen worden dat u, die voorhoudt een broer van een commandant te zijn, over dergelijke zaken op de hoogte bent. Temeer dit conflict de oorzaak zou zijn van uw problemen en uw noodgedwongen vertrek uit uw land van herkomst en u toch stelt dat uw broer u een drietal jaren geleden "alles uitgelegd" heeft (CGVS 2 p.10). U beweerde dat uw broer als commandant bij Junbesh, de mudjahedin-beweging onder leiding van Dostum, familieleden van commandant Akther Luchak heeft vermoord tijdens gevechten met Jamiat, waartoe Akther Luchak behoort. U blijkt echter slechts oppervlakkig te kunnen antwoorden op vragen hieromtrent. Zo kon u niet verduidelijken welke familieleden van Akther Luchak uw broer zou hebben omgebracht. U herinnerde zich zelfs hun namen niet. Vervolgens kon u geen verdere uitleg geven over de precieze oorzaak en ontwikkeling van de vete tussen uw broer en Akther Luchak (CGVS 1, p. 8 en 9 en CGVS 2, p. 9 en 10). Bovendien dient te worden opgemerkt dat u ook op vragen rond Akther Luchak uiterst oppervlakkig bleef. U beweerde dat zijn zoon een commandant was, die intussen is overleden, maar bleek verder niet veel uitleg over hem te kunnen geven. U stelde dat hij een vredesinitiatief heeft gestart, maar u bleek geen andere mensen te kennen die bij zijn project betrokken waren. Verder beweerde u dat hij overal mensen kent, maar bleek u geen enkele van zijn contactpersonen te kunnen noemen, toen u hiernaar werd gevraagd (CGVS 1, p. 18 en 21). Indien uw broer daadwerkelijk in een vete was verwickeld waarin ook u werd geviseerd, is het haast ondenkbaar dat hij u hierover geen deelgenoot zou hebben gemaakt en dat u hierover en over de persoon om wie de vete draait, geen concretere informatie kan verschaffen.

Ten tweede bleef u uitermate vaag over de activiteiten van uw broer. Dit is echter eveneens belangrijk, aangezien uw broer en diens activiteiten verbonden zijn aan de reden van uw vlucht uit uw thuisland. Zo stelde u dat hij een voormalig commandant was bij Junbesh, de beweging van Dostum en aan het front in Balkh vocht. U voegde toe dat hij na de komst van Karzai, "als soldaat" voor Majid Ruzi werkte, die op zijn beurt onder leiding stond van Dostum. U had er evenwel geen idee van op welke plaatsen uw broer heeft gewerkt sinds de aanstelling van Karzai (CGVS 1, p. 12). Dit roept verwondering op. U bleef daarenboven uiterst summier bij vragen over Majid Ruzi. U wist dat hij voor de politie werkte, maar had geen idee van zijn rang, of juiste taken. U stelde verder dat hij een tijdje in

Jalalabad heeft gewerkt en daarna in een plaats in het zuiden, maar had er geen idee van op welke andere plaatsen hij dan wel was/is gestationeerd (CGVS 1, p. 9, 10 en 11). Wanneer hij dan wel in Jalalabad was, wist u al evenmin (CGVS 1, p. 11) en gevraagd naar de juiste rang en functie van deze commandant, bleef u het antwoord schuldig (CGVS 1, p. 11). In alle redelijkheid kan worden verwacht dat u wat meer uitleg kan geven over de persoon voor wie uw broer werkte. Daarnaast stelde u dat uw broer twee jaar voor zijn dood was opgehouden met te werken voor commandant Ruzi, maar kon u in het geheel geen uitleg geven over de activiteiten van uw broer gedurende deze periode (CGVS 2, p. 6). Tot slot bleek uw broer 10.000 dollar te hebben verzameld ter financiering van uw reis, maar wist u in het geheel niet hoe uw broer dit toch aanzienlijk bedrag heeft verdiend (CGVS 2, p. 7). Dit alles roept ernstige vragen bij de geloofwaardigheid van uw asielmotieven.

In alle redelijkheid kan worden verwacht dat u meer uitleg kan geven over de juiste activiteiten van uw broer, aangezien deze ook een essentieel onderdeel van uw vluchtrelaas vormen. Indien uw broer daadwerkelijk sinds lange tijd als commandant bij Junbesh werkte, vervolgens voor een andere commandant en in staat was een betrekkelijk groot bedrag te verdienen, is het haast ondenkbaar dat hij nooit zouden hebben uitgeweid over zijn activiteiten en u hierover vrijwel volledig in het duister dient te tasten.

Ten derde zetten enkele uiteenlopende verklaringen de geloofwaardigheid van uw relaas verder op de helling. Ten aanzien van het Commissariaat-generaal stelt u zelf te zijn ontvoerd. Het feit dat u deze nochtans belangrijke gebeurtenis in het geheel onvermeld liet in de vragenlijst (Vragenlijst Dienst Vreemdelingenzaken, dd. 17 april 2012), laat toe vraagtekens te plaatsen bij deze verklaringen. De enkele verklaring dat u deze ontvoering wel heeft vermeld op de DVZ (CGVS 1, p. 21), is niet afdoende. Daarenboven bleek u in het geheel geen toelichting te kunnen geven over de mensen die u hadden ontvoerd. U wist enkel dat ze er uitzagen als taliban, maar u had geen idee over hun identiteit, noch kende u de naam van hun commandant (CGVS 1, p. 4).

Bovenstaande vaststellingen ondermijnen uw geloofwaardigheid. Bijgevolg kan u niet als vluchteling worden erkend.

In het algemeen dient te worden gesteld dat uw jeugdige leeftijd en uw gebrek aan formele scholing geen afdoende verklaring vormt voor de hiaten in uw verklaringen.

Daarenboven dient te worden opmerkt dat voorgaande vaststellingen betrekking hebben op sleutelementen van uw asielrelaas. Uw onwetendheid over deze zaken kan bezwaarlijk worden toegeschreven aan het feit dat u niet in het Turkmeens, uw moedertaal werd gehoord. U bleek het Dari immers voldoende te beheersen en kon in deze taal diverse andere dingen toelichten, zodat in alle redelijkheid kan worden aangenomen dat de taal van het interview geen verschoningsgrond is voor de hierboven vastgestelde hiaten. Bovendien blijkt uit de verslagen van Dienst Vreemdelingenzaken dat u het Dari als taalkeuze voor uw asielprocedure heeft opgegeven.

Naast de toekenning van een beschermingsstatus aan Afghanen met een risicoprofiel, kan een Afghaanse asielzoeker door het CGVS ook een beschermingsstatus krijgen ten gevolge van de algemene situatie in zijn regio van herkomst.

Op basis van uw verklaringen concludeert het CGVS dat u, hoewel u afkomstig bent uit het district Char Bolak in de provincie Balkh, er kan aangenomen worden dat u zich in geval van terugkeer naar Afghanistan zal vestigen bij uw familie, die momenteel in Dawlatabad woont. Uw moeder, uw tante en uw ooms blijken daar immers te wonen (CGVS 2, p. 5, 10). Bovendien heeft uw moeder gronden in haar dorp (CGVS 2, p. 8). De enige reden die u aanhaalt waarom u zich niet bij uw familie zou kunnen vestigen, is dat de Taliban of de mensen van Akhter Luchak u er onmiddellijk zouden terugvinden. Aangezien aan deze vrees voor vervolging geen verder geloof kan worden gehecht, kan dit argument niet worden weerhouden (CGVS 2, p. 10, 11 en 12).

Asielzoekers uit een groot aantal gebieden in Afghanistan krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio; dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken.

Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Afghanistan, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Balkh, district Dawlatabad, te worden beoordeeld.

Bij herevaluatie van de actuele veiligheidssituatie wordt het rapport "UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan" van 17 december 2010 nog steeds in rekening genomen gezien UNHCR tot op heden geen nieuwe "Eligibility Guidelines" heeft vrijgegeven. Nergens in deze UNHCR richtlijnen wordt geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Afghaan een complementaire vorm van bescherming te bieden. In casu wordt vastgesteld dat UNHCR niet oproept tot het bieden van complementaire vormen van bescherming aan Afghanen de provincie Balkh.

Uit een analyse van de veiligheidssituatie door CEDOCA (zie de aan het administratief dossier toegevoegde SRB "Veiligheidssituatie Afghanistan, Deel I : Beschrijving van het conflict" dd. 15 juni 2012) blijkt dat het totaal aantal veiligheidsincidenten en burgerslachtoffers sinds het begin van

de winter in 2011 is gedaald en deze daling zich verder heeft doorgezet in 2012. De veiligheidssituatie is nog steeds verschillend naargelang de regio.

Uit een bijkomende regionale analyse van de veiligheidssituatie door CEDOCA (zie de aan het administratief dossier toegevoegde SRB "Veiligheidssituatie Afghanistan, Deel II : Regionale Analyse" dd. 11 juli 2012) blijkt dat de situatie in de provincie Balkh relatief veilig is. Bronnen geven aan dat de toestand in Balkh beduidend rustiger is dan het voorgaande jaar. Er wordt weinig melding gemaakt van burgerslachtoffers. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in het district Dawlatabad van de provincie Balkh actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in het district Dawlatabad van de provincie Balkh aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel, afgeleid uit de schending van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, de artikelen 48, 48/2, 48/3, 48/4, 48/5, 49, 49/2 en volgende, 52 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet) alsmede de uitvoeringsbesluiten van deze wet, en de beginselen van behoorlijk bestuur, met name het redelijkheidsbeginsel, onderneemt verzoeker een poging om verschillende weigeringsmotieven te weerleggen.

2.2. Als bijlage aan het verzoekschrift worden volgende stavingstukken gevoegd: de nota "Beleid van het CGVS inzake asielaanvragen van Afghaanse asielzoekers – Regio's Subsidiaire Bescherming – September 2010" (stuk 3) en een kopie van bladzijde 20 uit de Subject Related Briefing "Veiligheidssituatie Afghanistan, Deel II: Regionale Analyse" van 11 juli 2012 (stuk 4).

Op de terechtzitting legt verzoeker een bijkomend stuk neer, met name een handgeschreven brief in zijn taal met een niet-officiële vertaling die werd opgemaakt in het centrum waar verzoeker verblijft en waarin verzoeker zijn relaas nog eens uiteenzet.

2.3. Vooreerst benadrukt de Raad dat de uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de rechtsregel of het rechtsbeginsel wordt aangeduid die zou zijn geschonden als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden beslissing werd geschonden (RvS 8 januari 2007, nr. 166.392). Het volstaat derhalve niet een opsomming te geven van een aantal wettelijke bepalingen zonder te verduidelijken op welke wijze deze bepalingen geschonden zijn. De Raad stelt vast dat verzoeker niet de minste toelichting geeft op welke manier hij de artikelen 48, 48/2, 49, 49/2 en volgende en 52 van de vreemdelingenwet, en de uitvoeringsbesluiten van de vreemdelingenwet geschonden acht. De Raad ziet overigens niet in hoe de aangehaalde artikelen zouden geschonden zijn. Artikel 48 van de vreemdelingenwet bepaalt dat de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden die daartoe worden gesteld door de internationale overeenkomsten die België binden, als vluchteling kan worden erkend. Artikel 48/2 van de vreemdelingenwet bepaalt dat de vreemdeling die voldoet aan de in artikel 48/3 of artikel 48/4 bedoelde voorwaarden als vluchteling of als persoon die in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming kan worden erkend. Het betreffen algemeen geformuleerde artikelen, die het recht op asiel of op subsidiaire bescherming voor bepaalde personen omschrijven doch geenszins een automatische inhouden voor personen die zich op het vluchtelingenverdrag juncto artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of op artikel 48/4 van de vreemdelingenwet beroepen om asiel dan wel subsidiaire bescherming te verkrijgen. Ook de schending van artikel 49 van de vreemdelingenwet kan niet dienstig worden aangevoerd aangezien deze bepaling enkel betrekking heeft

op de verblijfsrechtelijke toestand van erkende vluchtelingen in het Rijk en derhalve niet op verzoeker van toepassing is. Hetzelfde geldt voor de opgeworpen schending van artikel 49/2 van de vreemdelingenwet, dat bepaalt welke vreemdelingen de subsidiaire bescherming genieten en welke verblijfsrechtelijke gevolgen hieraan kunnen worden toegekend. Tot slot is het de Raad niet duidelijk hoe artikel 52 van de vreemdelingenwet zou kunnen geschonden zijn daar de bestreden beslissing niet werd genomen op basis van dit artikel maar wel op basis van artikel 57/6 van de vreemdelingenwet dat aan de commissaris-generaal de bevoegdheid geeft om verzoeker de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 en de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet te weigeren of toe te kennen, wat hij in casu heeft gedaan in een beslissing die afdoende met redenen werd omkleed.

2.4. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekers asielaanvraag geweigerd omdat (i) hij zo goed als geen uitleg kon geven over de vete tussen zijn broer en commandant (A.L.), hetgeen de geloofwaardigheid van zijn relaas op de helling zet, (ii) hij uitermate vaag bleef over de activiteiten van zijn broer, hoewel die verbonden zijn aan de reden voor zijn vlucht uit Afghanistan, (iii) hij enkele uiteenlopende verklaringen aflegde met betrekking tot zijn eigen ontvoering, hetgeen de geloofwaardigheid van zijn relaas verder op de helling zet en (iv) na grondige analyse van de beschikbare informatie blijkt dat er voor burgers uit Balkh actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

De bepalingen vervat in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de vreemdelingenwet hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid de beslissing heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Uit de bewoordingen van de bestreden beslissing blijkt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in het eerste deel van de beslissing de verklaringen van verzoeker uiteenzet. Vervolgens worden op uitgebreide wijze de bevindingen weergegeven van het onderzoek van deze verklaringen. De commissaris-generaal concludeert ten slotte aan de hand van deze vaststellingen dat verzoeker niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet kan worden erkend en dat hij niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. De bestreden beslissing is derhalve genomen in overeenstemming met de wetsbepalingen betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandeling, aangezien zij de feitelijke en juridische overwegingen vermeldt die eraan ten grondslag liggen.

2.5. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204), wat in casu niet het geval is zoals blijkt uit wat volgt.

2.6. Verzoeker stelt dat hij de bijstand vroeg/vraagt van een tolk die het Turkmeens machtig is, terwijl hij op het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: CGVS) in het Dari werd gehoord. De Raad merkt dienaangaande vooreerst op dat verzoeker eraan voorbij gaat dat hij bij het indienen van zijn asielaanvraag de bijstand heeft gevraagd van een tolk Dari, en dat hij, zonder enig probleem en commentaar, in deze taal bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: DVZ) de voorbereidende vragenlijst heeft ingevuld. Bovendien bleek uit de ondervraging van verzoeker ter terechtzitting overeenkomstig artikel 14 PR RvV dat hij zich goed verstaanbaar kan maken in het Dari en dat hij bevestigt de tolk Dari goed te begrijpen. Tot slot blijkt uit het door verzoeker ter terechtzitting neergelegde bijkomende stuk dat zijn hierin vervatte asielrelaas dat hij handgeschreven in zijn taal opstelde, overeenstemt met het asielrelaas zoals dit blijkt uit de gehoorverslagen van het CGVS. Nergens wordt toegelicht welke elementen niet correct zouden zijn en nergens wordt toegelicht welke

belangrijke elementen en gegevens verzoeker niet of niet afdoende kon weergeven. Aldus kan er geen probleem worden vastgesteld aangaande de keuze van het Dari als taal voor het gehoor op het CGVS.

2.7.1. Verzoeker meent dat het allerm minst onredelijk is dat hij weinig informatie kan geven betreffende de vete waarin zijn broer gewikkeld was, de juiste activiteiten van zijn broer en dergelijke meer. Het is plausibel dat verzoekers broer hem weinig tot geen informatie gaf in verband met het conflict waarin hij verantwoordelijk was voor de dood van zijn tegenstrevers, daar deze informatie erg gevoelig is. Verzoeker was immers nog minderjarig en om hem te beschermen werd hij niet ingelicht. Nu verzoekers broer overleden is, kan verzoeker geen verdere informatie meer bekomen. Verzoeker benadrukt dat hij de informatie die hij had, naar goed vermogen heeft doorgegeven aan verweerder.

2.7.2. Verzoeker kan hierin niet worden gevolgd. Een vlucht uit het land van herkomst is een fundamentele en ingrijpende gebeurtenis, zodat redelijkerwijs verwacht mag worden dat ook een minderjarige de nodige toelichting kan geven over de redenen waarom hij zijn land van herkomst verlaat. Verweerder merkt in zijn nota met opmerkingen dan ook terecht op dat van een asielzoeker mag verwacht worden dat hij voor de diverse asielinstanties coherente, gedetailleerde en volledige verklaringen aflegt en dat hij de feiten die de aanleiding vormen van zijn vlucht uit zijn land van herkomst, gelet op het belang ervan voor de beoordeling van zijn asielrelaas, op een zorgvuldige, nauwkeurige en geloofwaardige wijze weergeeft, zodat op grond hiervan kan worden nagegaan of er aanwijzingen zijn om te besluiten tot het bestaan van een risico voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie en artikel 48/3 van de vreemdelingenwet en tot het bestaan van een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

2.7.3. De Raad merkt verder op dat verzoeker met betrekking tot de moord op zijn vader tijdens het tweede gehoor op het CGVS verklaarde: “[...] ik vroeg mijn broer waarom mijn vader is vermoord, mijn broer heeft mij alles uitgelegd over de vijandigheid en de problemen” (gehoorverslag 2 CGVS, p. 10). Hieruit kan worden afgeleid dat verzoekers broer wel degelijk zogenaamde “gevoelige informatie” met hem deelde, ook al was verzoeker minderjarig. Verzoeker heeft blijkbaar een grondige uitleg gekregen van zijn broer over de moord op zijn vader en over welke vijandigheden en problemen tot de moord hebben geleid. Bijgevolg kan verwacht worden dat verzoekers broer toch meer informatie zou delen over de vijandigheden en problemen waarin zijn broer zelf verwickeld was. Bovendien is het niet aannemelijk dat verzoekers broer vlak voor hij vermoord werd, alle regelingen had getroffen zodat hij met verzoeker snel het land zou kunnen verlaten zonder verzoeker terdege in te lichten over de redenen van hun vlucht. Dit klemt des te meer daar verzoeker beweert zelf het doelwit van de belagers van zijn broer te zijn. Bijgevolg leiden de vage en incoherente verklaringen van verzoeker over de vete tussen zijn broer en commandant (A.L.), alsook over de activiteiten van zijn broer en de personen voor wie hij werkte en over hoe zijn broer aan de 10000 dollar geraakt was waarmee de vluchtreis zou worden gefinancierd, ertoe dat de geloofwaardigheid van zijn asielrelaas op de helling komt te staan.

2.7.4. Verzoeker voert daarenboven geen verweer tegen de vaststellingen in de bestreden beslissing omtrent zijn eigen ontvoering. Met name is het opmerkelijk dat verzoeker tijdens het interview op de DVZ verklaarde: “(A.L.) wilde mij ontvoeren”, terwijl hij tijdens zijn gehoor op het CGVS verklaarde enkele dagen vastgehouden geweest te zijn door leden van de taliban (gehoorverslag 1 CGVS, p. 6). Uit verzoekers eerste verklaring op de DVZ kan worden afgeleid dat hij nog niet effectief ontvoerd werd, terwijl dit blijkens zijn tweede verklaring op het CGVS wel het geval was. Verzoekers verklaring op het CGVS dat hij de ontvoering wel vermeld heeft op de DVZ (gehoorverslag 1 CGVS, p. 21) kan deze tegenstrijdigheid niet ongedaan maken. Daarnaast kon verzoeker uiterst weinig informatie verschaffen over taliban-leden die hem hadden ontvoerd (gehoorverslag 1 CGVS, p. 6). De Raad merkt bovendien op dat verzoeker tijdens zijn gehoor op het CGVS verklaarde dat hij zijn bewaker sloeg met een houten stok (gehoorverslag 1 CGVS, p. 6), terwijl verzoeker in zijn ter terechtzitting neergelegd bijkomend stuk verklaart dat hij zijn bewaker “met een baksteen op de kop” sloeg. Deze bijkomende tegenstrijdigheid doet de twijfels over verzoekers ontvoering alleen maar toenemen. Aldus komt de geloofwaardigheid van verzoekers asielrelaas verder op de helling te staan.

2.7.5. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat wel degelijk en afdoende rekening werd gehouden met verzoekers minderjarigheid en dat hieruit niet kan worden afgeleid dat de commissaris-generaal onzorgvuldig zou zijn geweest bij de beoordeling van zijn asielaanvraag. Aan verzoeker werd een voogd toegewezen, die hem van meet af aan heeft bijgestaan in het doorlopen van de asielprocedure. Wanneer verzoeker werd gehoord op het CGVS werd hij bijgestaan door zijn voogd en raadsman en zij kregen daarbij, zoals in alle stadia van de procedure, de mogelijkheid om bijkomende stukken neer te leggen en/of (aanvullende) opmerkingen te formuleren. Daarenboven wordt de

Staatssecretaris er in de bestreden beslissing uitdrukkelijk op gewezen dat verzoeker minderjarig is en dat bijgevolg het Internationaal Verdrag inzake de Rechten van het Kind van 20 november 1989 op hem van toepassing is.

2.8. Wanneer zoals in casu geen geloof kan worden gehecht aan het naar voren gebracht asielrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Verdrag Genève en artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.9.1. Het is de taak van de verzoeker om zijn vraag om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort geldt wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. In zoverre verzoeker zich voor zijn verzoek om subsidiaire bescherming nog beroept op dezelfde elementen die aan de grondslag liggen van zijn asielrelaas, herhaalt de Raad dat naar aanleiding van het onderzoek van het eerste middel reeds werd vastgesteld dat het feitenrelaas van verzoeker ongeloofwaardig is. Bijgevolg kan verzoeker zich niet langer baseren op de elementen die aan de basis van zijn relaas liggen om aannemelijk te maken dat hij in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2 a) en b) van de vreemdelingenwet.

2.9.2. Onder verwijzing naar de definitie van subsidiaire bescherming en de Subject Related Briefing "Veiligheidssituatie Afghanistan, Deel II: Regionale Analyse" van 11 juli 2012 die verweerder aan het administratief dossier toevoegde, vraagt verzoeker zich af waarom de veiligheidssituatie ten opzichte van het district Dawlatabad wordt beoordeeld terwijl verzoeker op het CGVS heeft aangegeven dat hij afkomstig is uit het district Char Bolak. Het feit dat zijn moeder thans – tijdelijk – bij zijn oom woont, wilt niet zeggen dat de subsidiaire bescherming dient beoordeeld te worden ten aanzien van het district Dawlatabad. In geval van terugkeer naar Afghanistan zou verzoeker als oudste zoon immers moeten terugkeren naar het huis in zijn dorp Yang Charak en zou zijn moeder weer bij hem intrekken. Uit de hierboven vermelde Subject Related Briefing leidt verzoeker af dat het district Char Bolak één van de onveiligste districten is van de provincie Balkh. Verzoeker verwijst ook nog naar de dood van Osama Bin Laden, die de veiligheidssituatie aanzienlijk heeft verslechterd. Verzoeker wijst ook op het lenteoffensief van de taliban en meer specifiek naar de aanvallen van de taliban van 15 april 2012 in de stad Kaboel.

2.9.3. Uit verzoekers verklaringen en de bestreden beslissing blijkt dat niet alleen verzoekers moeder maar ook zijn tante en ooms in Dawlatabad wonen en dat zijn moeder er gronden heeft, wat door verzoeker niet wordt betwist. Verzoekers bewering dat zijn moeder weer bij hem zou moeten intrekken als oudste zoon kan niet worden gevolgd vermits hij niet aannemelijk maakt waarom hij zich niet bij zijn familie zou kunnen voegen, temeer zij daar over land beschikken. Zo verzoeker nog verwijst naar de algemene veiligheidssituatie in Afghanistan en daarbij verwijst naar de dood van Osama bin Laden, wijst de Raad erop dat uit een analyse van de veiligheidssituatie door CEDOCA (zie de aan het administratief dossier toegevoegde SRB " Veiligheidssituatie Afghanistan, Deel I : Beschrijving van het conflict" d.d. 15 juni 2012) blijkt dat het totaal aantal veiligheidsincidenten en burgerslachtoffers sinds het begin van de winter in 2011 is gedaald en deze daling zich verder heeft doorgezet in 2012 en de veiligheidssituatie nog steeds verschillend is naargelang de regio.

2.9.4. Verzoeker is afkomstig uit Afghanistan, Balkh zodat *in casu* dient te worden nagegaan of in Afghanistan in het algemeen en in Balkh in het bijzonder sprake is van een gewapend conflict waarin de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade.

Rekening houdend met de door verweerder aan het administratief dossier toegevoegde informatie (administratief dossier, stuk 15), is de Raad van oordeel dat er actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in Afghanistan/Balkh dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

2.9.5. Uit de analyse van de veiligheidssituatie blijkt dat het totaal aantal veiligheidsincidenten en burgerslachtoffers in Afghanistan sinds het begin van de winter in 2011 is gedaald en dat deze daling zich verder heeft doorgezet in 2012. De veiligheidssituatie is nog steeds verschillend naargelang de regio.

Uit de bijkomende regionale analyse van de veiligheidssituatie blijkt dat de situatie in de provincie Balkh relatief veilig is. Bronnen geven aan dat de toestand in Balkh beduidend rustiger is dan het voorgaande

jaar: "De hele provincie is beduidend rustiger dan het jaar voordien, een trend die zich over het hele noorden afspeelt, m.u.v. de provincie Faryab" (adm. doss., SRB, p.20). Er wordt weinig melding gemaakt van burgerslachtoffers. Tot slot dient te worden opgemerkt dat in de berichtgeving geen melding wordt gemaakt van belangrijke incidenten in Dawlatabad. Een verwijzing naar het lenteoffensief van de taliban van 15 april 2012 in Kaboel wijzigt niets aan voorgaande vaststelling.

2.10. Het redelijkheidsbeginsel is enkel dan geschonden, wanneer de beslissing tegen alle redelijkheid ingaat, doordat de geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volledig ontbreekt, in werkelijkheid een kennelijke wanverhouding is (RvS 20 september 1999, nr. 82.301). De schending van het redelijkheidsbeginsel kan niet worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd.

2.11. In acht genomen wat vooraf gaat is de Raad van oordeel dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen terecht concludeert aan de hand van de in de bestreden beslissing toegelichte vaststellingen dat verzoeker niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet kan worden erkend en dat hij niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Het enig middel is ongegrond. De bestreden beslissing wordt beaamd en in zijn geheel overgenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes maart tweeduizend dertien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS